

спрешъ. Спрешъ ли се да помогнешъ на това дѣте, ти си помогналъ и на себе си.

Ще ви приведа единъ примѣръ за единъ отъ индийскитѣ царе, който е живѣлъ преди потопа, слѣдъ което врѣме става въ свѣта една голѣма промѣна, тѣй разправя индийското прѣдание. Този индийски царъ се наричалъ Сатнаврасъ. Той билъ единъ отъ най-възвишенитѣ, най-разумнитѣ царе въ тази епоха. Считалъ се за членъ на една отъ школитѣ на йогитѣ, школата на „Сатуа“. Единъ день, като седѣлъ при рѣката Гангъ, владенъ въ дълбоко размишление, какъ да подобри положението на своитѣ поданици, отъ рѣката изкочила една рибка и паднала право въ рѣката му. Той я хвърлилъ назадъ въ водата и ѝ казалъ: „Нѣмамъ врѣме сега да се занимавамъ съ тебе.“ Обаче, като продължавалъ да разсуждава, тя отново изкочила отъ рѣката и паднала пакъ въ рѣката му. Той пакъ я хвърлилъ въ водата. Тя и трети пѣтъ изкочила отъ водата, и паднала въ рѣката му и този пѣтъ му проговорила; „Азъ имамъ единъ голѣмъ врагъ, гони ме, иска да ме изяде, а понеже ти си единъ отъ най-умнитѣ и добри царе на земята, помогни ми, спасиме! За тази услуга, която ще ми направишъ, азъ ще ти благодаря“. Той я взелъ и я занесълъ въ едно малко езеро, близо до рѣката. Тя расла свободно тамъ, станала грамадна и като нѣмало повече мѣсто за нея, помолила пакъ царя: „Занеси ме въ грамадния океанъ“. Същеврѣменно добавила: „Наскоро въ свѣта ще настане голѣмъ потопъ, затова приготи се, азъ искамъ да ти помогна. Това билъ Богъ Всевишній, Богъ Вишній, Който дошълъ чрѣзъ тази рибка да го